

MORGEN.

Nog rust Natuur.

Kalm ruischt de beek haar waatren voort,
Dat nauw de halmen buigen
Van 't ritslend riet.

Het berkenloof beweegt zich niet,
Hoe licht zijn blaadren tuigen
Van 't zachtste windje, dat hen stoort.

Nog rust Natuur.

Nog rust Natuur.

Het blij ontwakend vogelkoor
Zoekt naar zijn zoetste tonen
Voor 't morgenlied.

De neevlen dekken nog 't verschiet;
Van ginds, waar menschen wonen,
Dringt geen geruisch de stilte door.

Nog rust Natuur.

Want 't morgenuur

Is slot nog van den goeden nacht,
Die aan 't vermoeide streven
Van al wat leeft,

In zoeten slaap verpoozing geeft,
En aan 't verjongde leven
Voor nieuwe taak schenkt nieuwe kracht
In 't morgenuur.

Nog rust Natuur.

Straks zal de zon met kracht en gloed
Haar arbeid blij herhalen
In veld en woud;
Dan leeft, in vormen duizendvoud,
Op heuvelen en dalen,
Weer arbeidsvreugd en strevensmoed
In heel Natuur.

Straks zal Natuur

Weer werken wat ze werken mag,
Weer bij vernieuwing blaken
Van blijden lust.

Thans heeft ze nog een oogwenk rust,
Om heel haar kracht te smaken,
Waarmee ze ontwaakt ten nieuwen dag.

Nog rust Natuur.

A. L.